

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 20/02/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1165

“BỐ THÍ KHÔNG PHẢI LÀ LỢI ÍCH NGƯỜI KHÁC MÀ LÀ LỢI ÍCH CHO CHÍNH MÌNH”

Chúng ta bố thí cho người thì chúng ta đối trị được tập khí tham lam, bòn xén của chính mình. Người hành bố thí có được lợi ích rất lớn, người nhận bố thí có được lợi ích rất nhỏ. Tham là nguyên nhân căn bản của vô lượng vô biên phiền não. Chúng ta tham nhưng chúng ta không có được thì chúng ta sân, chúng ta sân thì chúng ta sẽ si. Chúng ta tham nên chúng ta sẽ “*tự tư tự lợi*”, “*đanh vọng lợi dưỡng*”, thích hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Người nhận bố thí thì họ chỉ có được một chút tài vật còn người bố thí là người chân thật có được lợi ích.

Khi chúng ta bố thí thì chúng ta đương nhiên có phước nhưng điều căn bản là chúng ta đối trị được tập khí căn bản của mình là tham. Chúng ta trồng nhân thiện được quả thiện, chúng ta trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu. Có người nói, từ trước đến giờ họ chưa từng cho người khác thứ gì. Họ không thích bố thí nhưng họ vẫn rất thích được nhận đây chính là do họ có tâm tham. Chúng ta bố thí là chúng ta đối trị căn bản của phiền não.

Chúng ta có thể bố thí bằng cách chúng ta tặng quà cho người. Khi chúng ta mới phát tâm bố thí thì chúng ta chỉ tặng cho những thứ mình không thích. Khi chúng ta mở rộng được tâm thì chúng ta sẽ bố thí cả thứ mình thích, những thứ tốt chúng ta tặng cho người, thứ dở thì chúng ta để mình ăn. Ở Tây Ninh, khi Thầy trò hái rau, rau ngon sẽ để tặng cho người, lá vàng gãy để lại cho mình ăn. Chúng ta nên phát huy tinh thần này ở tất cả các vườn rau. Chúng ta không được phép hoang phí. Nếu chúng ta cho rằng bố thí là để được phước thì chúng ta chưa hiểu gì về bố thí. Lão cư sĩ Lý Bình Nam dạy học trò rằng, cả đời Lão sư làm hai việc, thứ nhất là bố thí, thứ hai là nhẫn nhục. Ngài biết được bố thí là để đối trị tập khí, phiền não căn bản của chính mình. Nếu chúng ta không hành bố thí thì chúng ta không thể hạ được tập khí tham.

Hòa Thượng nói: “**Bổn xển, tham ái đây là đại căn, đại gốc của phiền não. Chúng ta muốn đoạn phiền não thì chúng ta phải đoạn từ gốc. Chúng ta đoạn gốc tham bằng cách chúng ta bỏ thí. Chúng ta phải đối trị tập khí tham từ tận gốc, nếu chúng ta đối trị từ cành lá thì chúng ta không thể làm được**”. Chúng ta bỏ thí để đối trị tham. Khi chúng ta mới thực hành bỏ thí chúng ta làm một cách rất yếu ớt, chúng ta chỉ cho người khác tiền lẻ hay những thứ mình không thích. Dần dần chúng ta mở được tâm chúng ta tặng cho cả những thứ chúng ta thích.

Khi Hòa Thượng gặp Chương Gia Đại Sư, Hòa Thượng nói: “**Phật pháp rất cao siêu, nhiệm màu nhưng làm thế nào để con có thể bước vào cửa Phật?**”. Đại Sư Chương Gia dạy Hòa Thượng bỏ thí. Phật dạy chúng ta, điều đầu tiên là phải bỏ thí. “**Sáu Phép Ba La Mật**” của Bồ Tát Đạo cũng bắt đầu từ bỏ thí: “**Bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí tuệ**”. Cách này là rất cao minh! Chúng ta vừa tích công bồi đức, vừa đối trị được tập khí căn bản của mình là tham.

Chúng ta có thể bỏ thí tài, bỏ thí pháp hoặc bỏ thí vô úy. Bỏ thí tài có bỏ thí nội tài và ngoại tài. Ngoại tài là tiền của vật chất. Nội tài là tài năng, năng lực của chính mình. Tôi không có ngoại tài nhưng tôi tích cực bỏ thí nội tài, tôi dùng năng lực của mình. Khi tôi bị bệnh khổ rất nặng, tôi vẫn tích cực dạy học. Mỗi ngày tôi làm hai video dạy chữ Hán, mỗi video tôi làm trong gần 3 tiếng. Ngày trước tôi học chữ Hán rất khó khăn, hiện tại, mọi người có thể học rất thuận tiện thông qua website “**Nhidonghocphat.com**”. Tôi đã làm các trang website này cách đây hơn mười năm, hiện tại, trang web “**Tinhkhongphapngu.net**” mỗi ngày đều có hơn mười nghìn lượt xem.

Một lần đi giảng, tôi hỏi các cụ, ở nhà các cụ có trồng mướp, trồng bầu không. Hầu hết mọi người đều giơ tay. Tôi khuyên mọi người có thể bỏ thí chính những hoa trái mình trồng ra. Mọi người ngạc nhiên vì mướp, bầu cũng có thể bỏ thí. Điều quan trọng là chúng ta có tâm nghĩ đến người khác. Khi chúng ta có tâm thì chúng ta sẽ có cách làm để người khác được vui lòng. Hiện tại, mỗi tháng chúng ta có khoảng hai đến ba tấn rau sạch để tặng.

Ngày trước, khi tôi mới về đây, tôi chưa biết cách tu tập, mặt tôi luôn đăm đăm, miệng lẩm nhẩm. Người khác nhìn thấy tôi họ rất sợ! Chúng ta tu hành thì đó là việc riêng của chúng ta, điều quan trọng là chúng ta có thể làm lợi ích được cho bao nhiêu người. Tôi luôn mang trong lòng hoài bão, nguyện vọng làm thế nào để giúp được nhiều người. Tôi có hoài bão như vậy

nên các nhân duyên giúp tôi có thể làm lợi ích cho chúng sanh đã đến. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: *“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”*. Trong tâm chúng ta đầy đủ năng lực để sinh ra tất cả các pháp.

Ngày trước, tôi nhận thấy hiện tượng con cái bất hiếu với Cha Mẹ, vợ chồng xích mích nhau xảy ra ngày càng phổ biến nên tôi có ý tưởng làm các sự kiện tri ân. Một lần, sau khi chúng tôi đi hộ niệm, tôi mời mọi người đi ăn chay ở quận Nhất, sau đó tôi nói: *“Hôm nay, tôi sẽ tri ân bà xã!”*. Mọi người nhìn thấy tôi làm như vậy thì họ rất ngạc nhiên. Sau buổi hôm đó, mọi người thường trong nhóm hộ niệm, thường mời cả nhóm đi ăn và tri ân vợ, chồng. Khi tôi ra Hà Nội, tôi nói với một nhóm về việc tổ chức các buổi lễ tri ân, sau đó mọi người đã tổ chức thành công. Điều quan trọng là chúng ta phát được tâm nghĩ đến chúng sanh!

Nhiều người cho rằng họ không có tiền nên họ không thể bố thí. Chính bản thân tôi cũng không có tiền. Ngày trước, tôi phải vất vả đi kiếm tiền nuôi gia đình. Một lần tôi nhận được cuộc điện thoại của Sư bà, Sư bà nói: *“Nghe nói Thầy biết dạy chữ Hán, Thầy có thể đến chỗ con dạy không?”*. Sau đó Sư bà nói thêm: *“Nhưng con không có tiền trả cho Thầy đâu đó!”*. Khi đó cuộc sống của tôi rất khó khăn mà mỗi lần đi xe máy từ Sài Gòn ra Vũng Tàu, tiền xăng hết khoảng 100.000đ. Nhưng tôi vẫn nói với Sư bà: *“Sư bà yên tâm! Có tiền con cũng dạy như vậy, không có tiền con cũng dạy y như vậy!”*. Tôi phát tâm rất mạnh mẽ mặc dù lúc đó tôi chưa dịch đĩa của Hòa Thượng.

Khi tôi gặp Sư bà, Sư bà mở một tủ Kinh sách rất lớn và rút một quyển Kinh ra nói, mọi người muốn dịch quyển Kinh này. Sau khi nghe Sư bà nói tôi rất lo lắng vì tôi chưa đọc quyển Kinh đó bao giờ. Sau đó, tôi tự động viên, mình phải vượt qua chính mình, mình phải làm những việc khó hơn thì mình mới có thể tiến bộ. Trong lớp có khoảng gần 30 Sư Thầy, Sư Cô học chữ Hán để chuẩn bị đi Đài Loan học. Mỗi tháng tôi đến đó dạy bốn lần. Sư bà đã 87 tuổi nhưng Sư bà vẫn học tập rất chăm chỉ, ngày nào Sư bà cũng trả bài. Sư bà dạy từ 2 giờ sáng để học, 3 giờ ngồi thiền.

Một hôm, Sư bà nhận về một container đựng rất nhiều Kinh sách, trong đó có mấy thùng đĩa của Hòa Thượng Tịnh Không, bên trên đĩa có ghi chữ Hán. Khi tôi cho đĩa của Hòa Thượng giảng vào máy tính để nghe, tôi thấy Hòa Thượng phát âm tiếng Bắc Kinh rất chuẩn, nên tôi có ý định dùng đĩa của Hòa Thượng luyện phát âm. Ban đầu tôi chỉ nghe hiểu được khoảng 40%, sau đó, tôi thấy lời giảng của Hòa Thượng rất hay nên tôi mang về dịch, tôi dịch và viết

ra vở, sau này, tôi mới có cơ hội dùng máy tính. Nếu ban đầu tôi không phát tâm thì tôi không thể có duyên ngộ gặp được đĩa của Hòa Thượng Tịnh Không. Hòa Thượng nói: **“Nếu có cơ hội làm lợi ích chúng sanh thì chúng ta đừng bao giờ bỏ lỡ cho dù đó là một duyên rất nhỏ!”**. Nếu chúng ta có cơ hội làm việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải tận tâm tận lực làm. Việc bố thí là vô cùng quan trọng! Chúng ta có tiền tài thì chúng ta bố thí tiền tài, nếu chúng ta không có tiền tài thì chúng ta bố thí năng lực, sức khỏe. Hàng ngày, chúng ta lãng phí rất nhiều thời gian cho buồn vui, thương ghét. Một số người đang lãng phí rất nhiều thời gian để dùng điện thoại.

Hòa Thượng nói: **“Khi chúng ta bố thí, người khác nhận được lợi ích rất ít, còn chúng ta nhận được lợi ích không phải nghĩ bàn! Chúng ta bố thí thì chúng ta nhỏ được tận gốc căn bản của phiền não đó chính là tâm tham. Chúng ta nhất định phải chăm chỉ, nỗ lực, cố gắng làm. Gốc bệnh của chúng ta quá sâu nên chúng ta phát được tâm bố thí không dễ dàng”**. Tập khí tham đã theo chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp nên khi chúng ta bố thí xong, chúng ta thường cảm thấy hối tiếc.

Từ lâu, tôi học theo Hòa Thượng, nếu ai mượn tiền thì tôi sẽ tặng cho họ luôn. Thí dụ, họ mượn 10 triệu, tôi không có đủ thì tôi cho họ 3 triệu. Tôi làm như vậy thì tôi sẽ không phiền não, tôi cho họ tiền rồi thì tôi sẽ không phải vương bận ở trong tâm nữa. Chúng ta làm như vậy thì tâm của chúng ta mới có thể an. Chúng ta cho người khác mượn tiền, nếu chúng ta không cần trọng thì chúng ta có thể sẽ phiền não, mất bạn.

Hòa Thượng: **“Chúng ta thường bố thí phần chúng ta dư ra, khi chúng ta bố thí thì chúng ta vẫn so đo, tính toán. Thí dụ, chúng ta có hai món đồ, món đồ tốt chúng ta để lại để mình dùng, món đồ không tốt thì chúng ta mang tặng cho người. Đây không phải là việc xấu nhưng chúng ta vẫn đang dùng tâm phân biệt bố thí. Khi chúng ta dần dần hiểu ra thì thứ xấu chúng ta để lại để chúng ta dùng, thứ tốt chúng ta sẽ tặng người. Chúng ta làm được như vậy thì chúng ta đã tiến bộ hơn một bước. Chúng ta tiến bộ hơn vì khi người khác cần dùng thì chúng ta vẫn tự tại tặng cho họ thứ mà mình ưa thích”**.

Hòa Thượng nói: **“Bốn xển, tham ái là căn bản, cội gốc của sanh tử của ba cõi, sáu đường cho nên chúng ta phải thường nghĩ đến việc bố thí. Phần đông chúng ta biết bố thí là tốt nhưng chúng ta không bố thí vì trong tâm chúng ta có nghi ngờ, lo sợ. Chúng ta sợ rằng**

sau khi bố thí thì đời sống của chính mình sẽ sao đây!”. Sáu đường là: Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sinh, Atula, Người, Trời. Ba cõi là: Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới.

Hòa Thượng nói: **“Phật đã nói với chúng ta rất tường tận, tiền tài là phước báu, bố thí chính là nhân. Đời này chúng ta có được tiền tài là do quả báo đời trước chúng ta đã bố thí. Cửa ải khó khăn nhất của chúng ta là chúng ta không dám tin lời Phật dạy”**. Người xưa nói: **“Nhất ẩm, nhất trác mạc phi tiền định”**. Một bữa ăn, một ngum nước đều do tiền định, do phước báu trong mạng chúng ta đã định.

Hòa Thượng nói: **“Đời quá khứ chúng ta bố thí nhiều thì đời này chúng ta có tiền tài. Chúng ta nhìn thấy người khác đại phú, đại quý thì chúng ta không cần ngưỡng mộ họ. Người xưa nói: “Trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu”. Chúng ta gieo nhân tốt thì chúng ta nhất định được quả tốt!”**. Ở quê, nếu mọi người nhìn thấy ai xây nhà to thì họ đều cho là gia đình đó có phước. Bài hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta bố thí để đổi trị căn bản của phiền não đó chính là tâm tham.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!